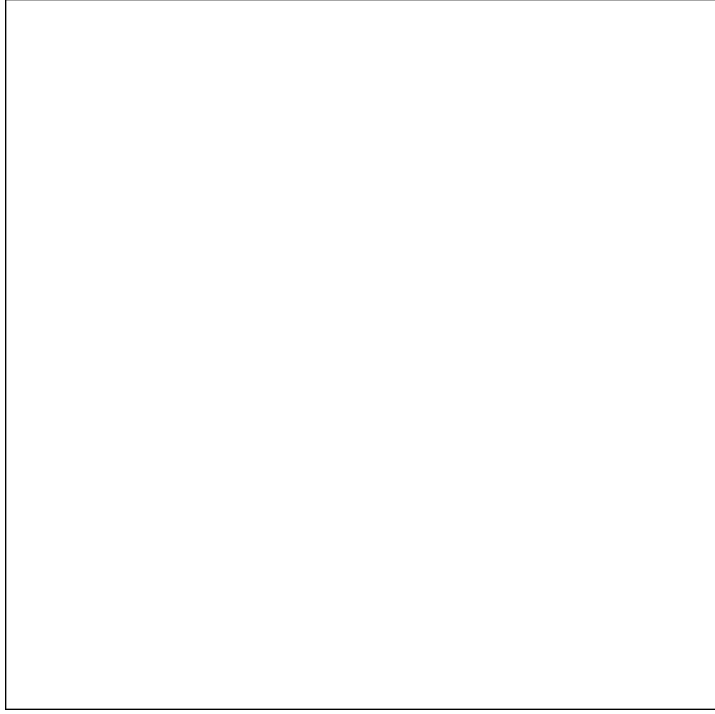

Simbegwire
Simbegwire

✎ Rukia Nantale
👤 Benjamin Mitchley
📧 Laura Pighini
🗣️ italiensk / bokmål
📖 nivå 5

(uten bilder)

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Simbegwire / Simbegwire

Skrevet av: Rukia Nantale

Illustrert av: Benjamin Mitchley

Oversatt av: Laura Pighini (it), Espen Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

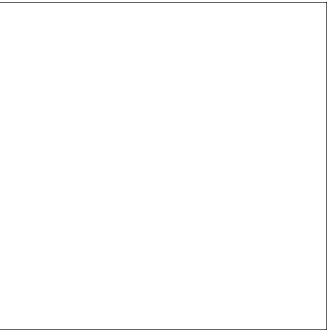
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens. <https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Quando la madre di Simbegwire morì, lei era molto triste. Il padre di Simbegwire fece del suo meglio per prendersi cura di sua figlia. Lentamente, impararono ad essere felici di nuovo, senza la madre Simbegwire. Tutte le mattine si sedevano e parlavano della giornata a venire. Tutte le sere cucinavano la cena insieme. Dopo aver lavato i piatti, il papà di Simbegwire la aiutava con i compiti.

...

Da Simbegwires mor døde, ble hun veldig lei seg. Simbegwires far gjorde sitt beste for å ta hånd om datteren sin. Litt etter litt ble de lykkelige igjen, uten Simbegwires mor. Hver morgen satt de og snakket om dagen som lå foran dem. Hver kveld lagde de middag sammen. Etter at de hadde tatt oppvasken, hjalp Simbegwires far henne med leksene.

Un giorno, il papà di Simbegwire tornò a casa più tardi del solito. "Dove sei bambina mia?" La chiamò. Simbegwire corse dal padre. Si fermò immobile quando vide che teneva per mano una donna. "Voglio presentarti qualcuno di speciale, bambina mia. Questa è Anita," disse sorridendo.

...

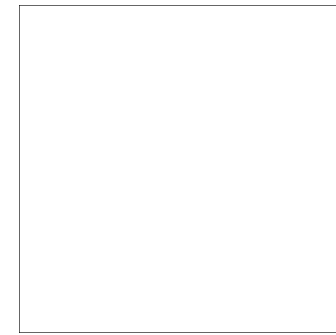
En dag kom Simbegwires far hjem senere enn vanlig. "Hvor er du, jenta mi?" ropte han. Simbegwire løp til faren sin. Hun stoppet opp da hun så at han holdt en dame i hånden. "Jeg vil at du skal møte en spesiell kvinne, jenta mi. Dette er Anita", sa han og smilte.

“Ciao Simbegwire, tuo padre mi ha parlato molto di te,” disse Anita, ma non sorrise o prese la mano della bambina. Il papà di Simbegwire era emozionato e felice. Parlò di andare a vivere loro tre insieme e di come sarebbe bella la loro vita. “Bambina mia, spero accetterai Anita come la tua nuova madre,” disse.

...

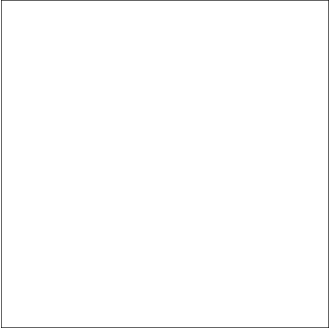
“Hei Simbegwire, faren din har fortalt meg mye om deg”, sa Anita. Men hun smilte ikke og tok ikke hånden til jenta. Simbegwires far var glad og begeistret. Han snakket om at de tre skulle bo sammen, og hvor godt de skulle få det. “Jenta mi, jeg håper du vil akseptere Anita som moren din”, sa han.

La settimana seguente, Anita invitò Simbegwire a casa, insieme a sua zia e i suoi cugini, per una cena. Che festa! Anita preparò tutte le pietanze preferite di Simbegwire e tutti mangiarono a sazietà. Dopo, i bambini giocavano mentre i grandi parlavano. Simbegwire si sentì felice e coraggiosa. Decise che presto, molto presto, sarebbe tornata a casa per vivere con suo padre e la sua matrigna.

...

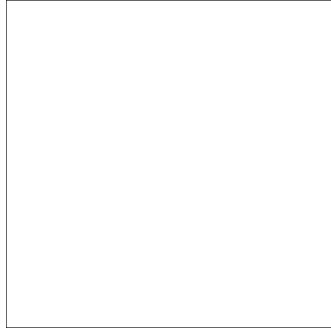
Neste uke ba Anita Simbegwire, sammen med fetterne, kusunene og tanta, hjem til seg på et måltid. For en fest! Anita lagde alle yndlingsrettene til Simbegwire, og alle spiste til de var gode og mette. Deretter lekte barna mens de voksne snakket. Simbegwire følte seg glad og modig. Hun bestemte seg for at snart, veldig snart, skulle hun flytte hjem og bo med faren og stemoren sin.

La vita di Simbegwire cambiò. Non aveva più tempo di sedersi con suo padre le mattine. Anita le dava così tante faccende di casa da fare che era sempre troppo stanca per fare i compiti la sera. Andava dritta a letto dopo cena. Il suo unico conforto era la copertina colorata che sua madre le diede. Il papà di Simbegwire non sembrava notare che sua figlia fosse infelice.

...

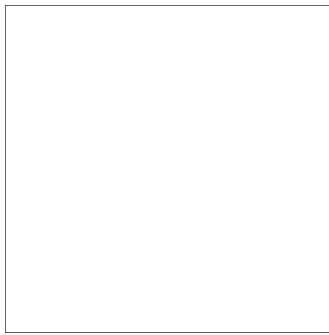
Livet til Simbegwire forandret seg. Hun hadde ikke lenger tid til å sitte sammen med faren sin om morgenen. Anita ga henne så mye husarbeid at hun ble for sliten til å gjøre lekseene om kvelden. Hun gikk rett til sengs etter middag. Den eneste trøsten hun hadde var et fargerikt teppe moren hennes hadde gitt henne. Det virket ikke som Simbegwires far merket at datteren hans var ulykkelig.

Suo padre la visitò ogni giorno. Una volta venne con Anita. Lei prese la mano di Simbegwire. "Ti chiedo scusa piccolina, mi sbagliavo," pianse. "Mi daresti un'altra possibilità?" Simbegwire guardò suo padre e la sua faccia preoccupata. Poi, lentamente, fece un passo verso Anita e la abbracciò.

...

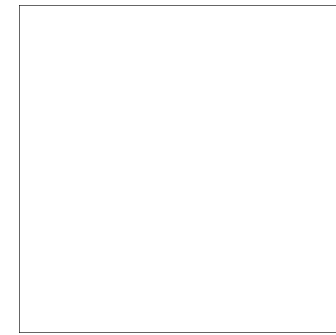
Faren hennes besøkte henne hver dag. Etter hvert kom han med Anita. Hun rakte hånden til Simbegwire. "Jeg er veldig lei meg, vesla, jeg tok feil", gråt hun. "Vil du la meg prøve igjen?" Simbegwire så på faren sin og den bekymrede minen hans. Da gikk hun bort til Anita og la langsomt armene rundt henne.

Dopo alcuni mesi, il papà di Simbegwire disse loro che sarebbe stato via di casa per un po'. "Devo viaggiare per lavoro," disse: "Ma so che vi prenderete cura l'una dell'altra." Simbegwire aveva un' espressione triste ma suo padre non la notò. Anita non disse nulla, non era felice nemmeno lei.

...

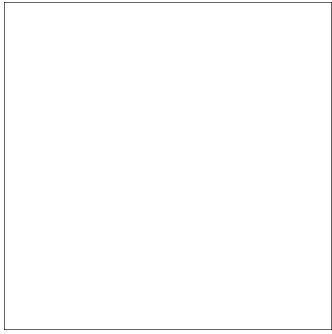
Etter noen måneder fortalte Simbegwires far dem at han skulle være borte en stund. "Jeg må reise på grunn av jobben min", sa han. Men jeg vet at dere kommer til ta vare på hverandre." Simbegwire så trist ut, men faren la ikke merke til det. Anita sa ikke noe. Hun var ikke glad hun heller.

Simbegwire stava giocando con i suoi cuginetti quando vide suo padre da lontano. Aveva paura che fosse arrabbiato, quindi corse in casa per nascondersi. Ma il padre andò da lei e le disse "Simbegwire, tu hai trovato la madre perfetta per te. Una che ti ama e ti capisce. Sono fiero di te e ti voglio bene." Concordarono che Simbegwire sarebbe rimasta con sua zia per quanto avrebbe voluto.

...

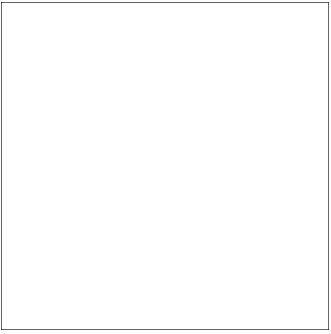
Simbegwire lekte med fetterne og kusinene sine da hun så faren sin på lang avstand. Hun var redd han skulle bli sint, så hun løp inn i huset og gjemte seg. Men faren hennes gikk til henne og sa: "Simbegwire, du har funnet den beste moren i verden. En som er glad i deg og forstår deg. Jeg er stolt av deg og glad i deg." De ble enige om at Simbegwire skulle bli boende hos tanta si så lenge hun ville.

Quando il padre di Simbegwire tornò a casa, trovò la sua cameretta vuota. "Cosa è successo Anita?" Chiese con il cuore pesante. La donna spiegò che Simbegwire era scappata via. "Volevo che mi rispettasse," disse. "Ma forse sono stata troppo severa." Il papà di Simbegwire lasciò casa e andò in direzione del ruscello. Raggiunse il villaggio della sorella e scoprì che lei aveva visto Simbegwire.

...

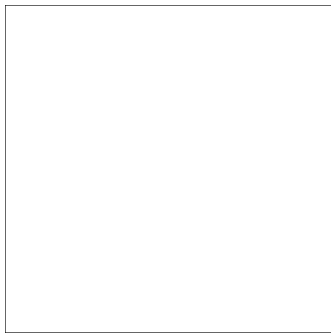
Da Simbegwires far kom hjem, så han at rommet hennes var tomt. "Hva har skjedd, Anita?" spurte han bekymret. Kvinnen svarte at Simbegwire hadde stukket av. "Jeg ville at hun skulle respektere meg", sa hun. "Men kanskje jeg var for streng." Simbegwires far forlot huset og gikk i retning av bekken. Han fortsatte til landsbyen til søstera si for å finne ut om hun hadde sett Simbegwire.

Le cose peggiorarono per Simbegwire. Se non finiva le faccende o si lamentava, Anita la picchiava. A cena la donna mangiava gran parte del cibo, lasciando a Simbegwire solo alcuni avanzati. Ogni notte Simbegwire piangeva fino ad addormentarsi, abbracciando la copertina della mamma.

...

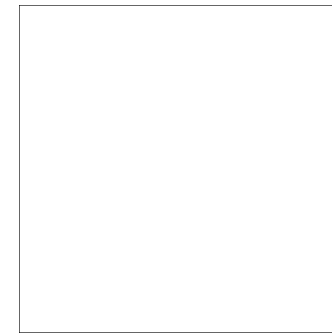
Ting ble bare verre for Simbegwire. Hvis hun ikke gjorde ferdig husarbeidet, eller klagde, slo Anita henne. Og under middagen spiste Anita det meste av maten, slik at Simbegwire bare fikk noen få rester. Hver natt gråt Simbegwire til hun falt i søvn mens hun klemte rundt teppet fra moren sin.

Una mattina, Simbegwire era ancora a letto, in ritardo. "Razza di pigrona!" Gridò Anita. Tirò Simbegwire fuori dal letto. La copertina preziosa si impigliò in un chiodo e si strappò in due pezzi.

...

En morgen brukte Simbegwire lang tid på å stå opp. "Din latsabb!" ropte Anita. Hun dro Simbegwire ut av sengen. Teppet hun var så glad i satt fast på en spiker og revnet.

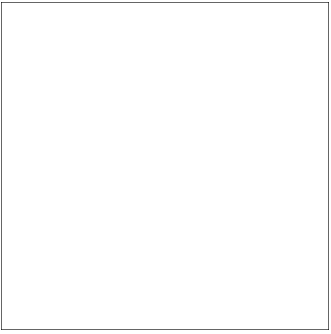

La zia di Simbegwire portò la bambina a casa con sé. Diede a Simbegwire cibo caldo e le rimboccò le coperte a letto lasciandole la copertina della mamma. Quella notte, Simbegwire pianse quando andò a letto. Ma erano lacrime di sollievo. Sapeva che sua zia si sarebbe presa cura di lei.

...

Simbegwires tante tok med seg barnet til sitt eget hus. Hun ga Simbegwire varm mat, og la henne til å sove med teppet til moren sin. Den natten gråt Simbegwire idet hun sovnet. Men det var fordi hun var så lettet. Hun visste at tanta hennes ville ta seg av henne.

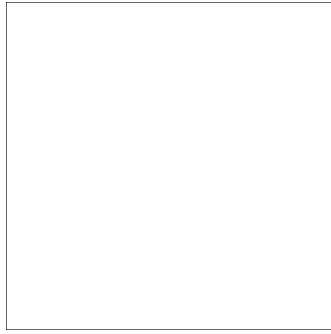

Simbegwire era molto triste. Decise di scappare via di casa. Prese con sé i pezzi della copertina di sua madre, impacchettò un po' di cibo e andò via. Seguì la strada che suo padre prese quando andò via.

...

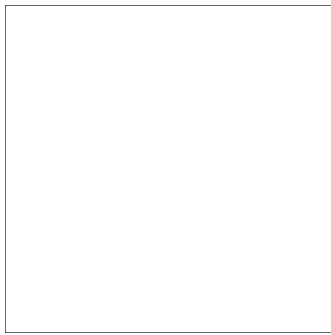
Simbegwire var veldig opprørt. Hun bestemte seg for å rømme. Hun tok bitene fra morens teppe, pakket litt mat og dro av gårde. Hun fulgte den samme veien som faren hennes hadde tatt.

La donna guardò sull'albero. Quando vide la bambina e pezzi della coperta colorata, cominciò a piangere. "Simbegwire, la figlia di mio fratello!" Le altre donne smisero di lavare e aiutarono Simbegwire a scendere dall'albero. Sua zia abbracciò la piccola e cercò di confortarla.

...

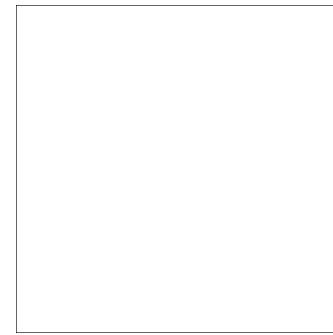
Denne kvinnen så opp i treet. Da hun så jenta og bitene av det fargerike teppet, ropte hun: "Simbegwire, min brors datter!" De andre kvinnene stoppet å vaske og hjalp Simbegwire med å klatre ned fra treet. Tanta hennes ga den lille jenta en klem og prøvde å trøste henne.

Quando la notte arrivò, si arrampicò su un albero alto, vicino ad un ruscello e si costruì un letto con i rami. Prima di addormentarsi, cantò: “Maamma, maamma, maamma, mi hai lasciato. Mi hai lasciato e non sei mai più tornata. Papà non mi vuole più bene. Mamma quando torni? mi hai lasciato.”

...

Da kvelden kom, klatret hun opp i et høyt tre ved en bekk og redde seg en seng i grenene. Da hun gikk og la seg, sang hun: “Mamma, mamma, mamma, du forlot meg. Du forlot meg og kom aldri tilbake. Pappa er ikke glad i meg lenger. Mamma, når kommer du tilbake? Du forlot meg.”

La mattina seguente, Simbegwire cantò la canzone di nuovo. Quando le donne vennero al ruscello per fare il bucato, sentirono la triste canzone provenire dall'albero. Pensarono che fosse il vento sibilare tra le foglie e continuarono il loro lavoro. Ma una delle donne ascoltò attentamente la canzone.

...

Neste morgen sang Simbegwire sangen igjen. Da kvinnene kom for å vaske klærne sine i bekken, hørte de den triste sangen fra høyt oppe i treet. De trodde det bare var vinden som raslet med bladene og fortsatte med arbeidet sitt. Men én av kvinnene hørte veldig nøye på sangen.